

NACIONALINĖ MOKYKLŲ VERTINIMO AGENTŪRA

VILNIAUS JONO BASANAVIČIAUS GIMNAZIJOS IŠORINIO VERTINIMO TRUMPOJI ATASKAITA

IŽANGA

Vizito laikas – 2017 m. spalio 23–27 d.

Vizito tikslas – mokyklos veiklos kokybės išorinis vertinimas.

Išorės vertintojų komanda:

Palmira Talijūnienė – vadovaujančioji vertintoja;

Kristina Pušnovienė, Nijolė Zabukienė, Rita Rasikienė, Ina Petkevičienė (kuruojančioji vertintoja), Dalia Dzigienė (stažuotoja).

Vizito metu stebėta 110 ugdomųjų veiklų (dalykų pamokos, neformaliojo švietimo veiklos ir kt.), gilintasi į gimnazijos mokinių, mokytojų ir pagalbos specialistų veiklą pamokose, administracijos, klasės vadovų ir aptarnaujančio personalo darbą, kalbėtasi su savivaldos institucijų atstovais, gimnazijos darbuotojais, mokinių tėvais, socialiniais partneriais; analizuoti gimnazijos veiklos, mokinių pasiekimų ir pažangos fiksavimo dokumentai.

I. GIMNAZIJOS KONTEKSTAS

Vilniaus Jono Basanavičiaus gimnazija – bendrojo ugdymo įstaiga, teikianti pagrindinio ugdymo programos II dalies ir vidurinio ugdymo programos mokymą(si). 2017–2018 mokslo metais gimnazijoje mokosi 502 mokiniai, sukomplektuota 18 klasių komplektų. Mokinių skaičius pastaraisiais metais mažėja: gimnazija įsikūrusi socialiai jautrios aplinkos teritorijoje (Vilkpėdės seniūnijoje įsikūręs priklausomybių ligų centras, Lietuvos aklųjų ir silpnaregių sąjunga, slaugos ligoninė, teritorijoje yra nemažai namų, kuriuose įrengti socialiniai būstai, šioje seniūnijoje fiksuojamas vienas didžiausių nusikaltimų skaičius visame Vilniaus mieste), todėl demografiniai pokyčiai ir nepatraukli socialinė aplinka turi įtakos mokinių skaičiaus mažėjimui (2015–2016 m. m. gimnazijoje mokėsi 585 mokiniai (21 klasių komplektas), 2016–2017 m. m. – 523 mokiniai (19 klasių komplektų)). Daugumos mokyklą lankančių mokinių šeimų socialinė-ekonominė padėtis yra vidutinė, šiuo metu 23 (4,59 proc.) mokiniams skirtas nemokamas maitinimas bei socialinė parama mokymosi priemonėms įsigyti. Gimnazijoje mokosi 2 mokiniai, turintys didelių specialiųjų ugdymosi poreikių, 9 mokiniai turi vidutinių, 1 – nedidelių specialiųjų ugdymosi poreikių; dirba 46 mokytojai ir suformuota pagalbos mokiniui specialistų komanda (specialusis pedagogas, socialinis pedagogas, psichologas). Neformaliojo švietimo veiklose gimnazijoje dalyvauja 19,36 proc. mokinių, už gimnazijos ribų – 39,92 proc. Gimnazijos koridoriuose įrengtos poilsio vietos, atlikti pastato šiltinimo darbai, pakeisti langai, elektros instaliacija, šildymo sistema, kabinetų grindų danga, suremontuotos aktų ir sporto salės. Daugumoje kabinetų yra po daugialypės terpės projektorių, įrengta išmanioji klasė. Aktyvus bendradarbiavimas su socialiniais partneriais sudaro sąlygas mokinių ugdymąsi organizuoti įvairiose netradicinėse erdvėse, užtikrina mokymosi tęstinumą, sudaro mokytojams sąlygas dalintis gerąja darbo patirtimi bei tobulinti kvalifikaciją, plečia neformaliojo švietimo galimybes, tenkina mokinių socialines reikmes, atlieka patyčių, žalingų įpročių prevenciją.

II. GIMNAZIJOS STIPRIEJI VEIKLOS ASPEKTAI

1. Nuoseklus mokinių asmenybės tapsmas (1.1.1. – 3 lygis).

Vertybių siekiniai, nuostatų ugdymas(is) numatyti gimnazijos veiklos dokumentuose (pavyzdžiui, vizijoje: „ugdanti pilietiškai aktyvų, vertybes puoselėjantį, sėkmės siekiantį Lietuvos pilietį“, misijoje: „sudaryti sąlygas asmenybės ūgčiai...“). Iš pokalbio su mokiniais paaiškėjo, kad dauguma jų pasitiki savimi ir jaučiasi pilnaverčiais gimnazijos bendruomenės nariais, yra kūrybiški, turi galimybių saviraiškai. Apie savo asmenybės tobulėjimą gimnazistai sprendžia iš ugdymosi

rezultatų, pokalbių su klasių auklėtojais ir dalykų mokytojais. Klasės auklėtojų veiklos planuose fiksuoti ugdomieji, skatinantys savivertę, savivoką tikslai, o klasių valandėlių temose atsispindi žmogiškųjų vertybių bei atsakomybės už mokymąsi ugdymas. Neformaliojo vaikų švietimo užsiėmimuose mokinių kompetencijos ugdomos per pasirinktą meninę, sportinę veiklą. Veiklų įvairiapusiškumas padeda formuoti mokinių vertybines nuostatas, tobulinti asmenines būdo savybes, formuoti savivoką, savivertę. Tinkamas socialumo ugdymasis, gyvenimo planavimas užtikrina mokinių asmeninių kompetencijų augimą.

2. Geri mokinių įvairių veiklų pasiekimai (1.2.1. – 2 lygis, nurodytas aspektas – 3 lygis).

Gimnazijos mokiniams sudarytos tinkamos sąlygos siekti individualios pažangos ir tenkinti saviraiškos poreikius dalyvaujant įvairiose veiklose. 2016–2017 m. m. 20 mokinių tapo Vilniaus miesto, 6 mokiniai – Lietuvos konkursų, olimpiadų prizininkais. Gimnazijos mokiniai Vilniaus mieste žinomi orientacinio sporto, futbolo, krepšinio, atskirų lengvosios atletikos rungčių pasiekimais – 72 mokiniai dalyvavo ir buvo paskatinti apdovanojimais įvairiose sporto varžybose Vilniaus mieste. Nuo 2014 m. gimnazijoje įgyvendinama tarptautinė apdovanojimų programa DofE – 29 gimnazistai pasiekė bronzos, 14 gimnazistų – sidabro ženklelius. Asmeniniai mokinių pasiekimai konkursuose, olimpiadose, sportinėse varžybose, įvairi ir rezultatyvi mokinių veikla, jungianti formalųjį ugdymą ir neformalųjį švietimą, skatina mokinių saviraišką, socialinę brandą ir asmenybės augimą, paveikiai papildo bendrųjų kompetencijų ugdymą.

3. Paveiki pagalba mokiniui (2.1.3. – 2 lygis, nurodytas aspektas – 3 lygis).

Gimnazija, siekdama gerinti mokinių mokymosi pasiekimus, siekia formuoti aukštus mokymosi lūkesčius kiekvienam mokiniui, ugdo sąmoningą ir atsakingą požiūrį į mokymąsi. Jau antri metai naudojamos individualios pažangos knygelės (lapai), kuriose mokiniai mokslo metų pradžioje fiksuoja savo lūkesčius, kelia sau tikslus, aptaria sėkmes ir nesėkmes su klasės auklėtoju, numato tolimesnius mokymosi tikslus. Mokykloje veikia mokinių savipagalbos grupė „Mokinys–mokiniui“. Pagalbos mokiniui veiklą tinkamai koordinuoja Vaiko gerovės komisija, kuri inicijuoja susitarimus dėl mokinių elgesio, asmeninės atsakomybės bei tarpusavio paramos, padeda spręsti pamokų lankomumo, elgesio ir drausmės, nesimokymo problemas. Specialistų, mokytojų bei gimnazijos vadovų paveikus bendradarbiavimas, tinkamas V GK komandinis darbas sudaro sąlygas mokiniams gauti savalaikę pagalbą, susitarti, kaip skatinti mokinių tinkamą elgesį, asmeninę atsakomybę, paramą ir pagarbą vienas kitam.

4. Tinkamas mokymosi siejimas su mokinių gyvenimo patirtimi (2.2.1. – 2 lygis, nurodytas aspektas – 3 lygis).

Mokymosi įprasminimas 47 kartus (44 proc. stebėtų pamokų) vertintojų išskirtas kaip stiprusis pamokos aspektas. Šiose pamokose mokomoji medžiaga paveikiai sieta su mokinių žiniomis ir gyvenimiška patirtimi, sudarytos sąlygos mokiniams modeliuoti problemų sprendimo būdus, sprendžiant problemas ugdytis realiam gyvenimui aktualius mąstymo, veiklos gebėjimus, dalykines, asmenines kompetencijas. Koreliacinėje pamokų stebėjimo duomenų analizėje fiksuotas stiprus vadovavimo kiekvieno mokinio ugdymui ir mokymosi patirčių ryšys (koreliacijos koeficientas – 0,88). Tinkamos mokytojų nuostatos ir tikslingai taikyti metodai stebėtose pamokose padėjo mokiniams įgyti prasmingos patirties ir mokytis su džiaugsmu.

5. Potencialus mokymasis (2.3.1. – 3 lygis).

Mokymosi patirčių kaip pamokos objekto vertinimo vidurkis – 2,74 (dažniausias vertinimas (moda) – 3). Mokymasis labai gerai ir gerai organizuotas 66 proc. stebėtų pamokų, patenkinamai ir prastai – 34 proc. pamokų. Mokymasis kaip stiprusis pamokos aspektas įvertintas 75 (70,7 proc.) pamokose, kaip tobulintinas – 16 pamokų (15 proc.). Atkreiptinas dėmesys, kad aukščiausiai mokymosi patirtys vertintos šiuolaikinės mokymosi paradigmos pamokose (vertinimo vidurkis – 3,6 iš 4), žemiausiai – tradicinės paradigmos pamokose (vertinimo vidurkis – 2,35 iš 4). Tinkamas savivaldumas mokantis stebėtas 38 pamokose (35,8 proc.), kuriose mokiniai atsakingai dirbo individualiai, savarankiškai susirado informaciją, teisingai atsakė į klausimus.

6. Paveikus ugdymas mokyklos gyvenimu (2.3.2. – 3 lygis).

Stebėtose pamokose ir popamokinėje veikloje vyravo geras, palankus mokymuisi mikroklimatas. Daugumos (75 proc.) mokinių santykiai su mokytojais grįsti pagarba, tolerancija, pasitikėjimu ir geranoriškumu. 33 (31,1 proc.) vertintose pamokose geranoriški ir pagarbūs santykiai, gera savijauta įvardinti kaip stiprusis pamokos aspektas. Mokiniai įvairiomis veiklomis, renginiais paveikiai prisideda prie gimnazijos tradicijų ir vertybių puoselėjimo. Dalyvaujant įvairiose neformaliojo vaikų švietimo veiklose, akcijose, šventėse gerai tenkinami mokinių pažinimo ir saviraiškos poreikiai, mokiniams tinkamai padedama užaugti aktyviais visuomenės nariais.

7. Tikslingas mokymasis edukacinėse išvykose (3.2.1. – 2 lygis, nurodytas aspektas – 3 lygis).

Bendruomenės nariai įvairiuose pokalbiuose didžiudamiesi minėjo 2017 m. vykusias netradicines pamokas, kurios aktualizavo ugdymą, suteikė mokiniams galimybių įgyti įvairesnės patirties, susieti mokymąsi su savo interesais: literatūros pamokos vyko Vinco Krėvės–Mickevičiaus memorialiniame bute–muziejuje, Vinco Mykoliaičio Putino memorialiniame bute–muziejuje, Radvilų rūmuose, Vilniaus Universitete, fizikos pamoka organizuota Lietuvos mokslų akademijoje, chemijos – Lietuvos centriniame valstybiniame archyve, dailės ir fotografijos – Šiuolaikinio meno centre ir kt. Mokymasis edukacinėse išvykose sustiprina klasėje įgytas žinias.

8. Kolegialų mokymąsi skatinantis veikimas kartu (4.2.1. – 3 lygis).

Bendruomenė yra susitarusi dėl vertybių, savo santykius grindžia tolerancija, pagalba ir geranoriškumu. Lanksčiai realizuojamas Valstybinės švietimo 2013–2022 metų strategijos pirmasis tikslas: mokytojams sudaroma galimybių bendrauti ir bendradarbiauti dirbant įvairiose darbo grupėse, komandose. Bendradarbiavimui efektyvinti siekiama naudoti Office 365 sistemą. Mokytojai skatinami mokytis vieni iš kitų: organizuoti mokytojų patirties mainai „Aplankyk kolegos pamoką“. Dalis pedagogų yra pasiekę puikių profesinės veiklos rezultatų, kuriais dalijasi tiek gimnazijoje, tiek ir už jos ribų. Mokytojai stengiasi dirbti kaip vieninga komanda ir siekti bendrų rezultatų.

9. Lankstus bendradarbiavimas su tėvais (4.2.2. – 3 lygis).

Gimnazijoje organizuojamos Tėvų dienos, kurių metu tėvai su dalykų mokytojais aptaria individualią vaiko pažangą, numato būdus gerinti ugdymosi rezultatus. Siekiant mokinio pažangos vykdomi trišaliai (mokinys-mokytojas-tėvai) pokalbiai apie individualią pažangą, kuriuose sudaromi mokinio individualaus tobulėjimo planai. Mokinių tėvai ne tik dalyvauja renginiuose, bet ir veda pamokas apie profesijas, organizuoja įvairius renginius. Gimnazijos direktorė ir mokytojai stengiasi atsižvelgti į tėvų nuomones, įsiklauso į jų išsakomas iniciatyvas, stengiasi jas įgyvendinti, tėvai jaučiasi esą svarbūs gimnazijai, gerbiami ir vertinami.

10. Gera gimnazijos tinklaveika (4.2.3. – 3 lygis).

Gimnazijos socialiniai partneriai padeda ugdyti pilietiškumą, socialiai atsakingus jaunas žmones, mokyti juos tolerancijos, atsakomybės, patriotiškumo, planuoti asmeninį ir profesinį gyvenimą. Tinkama veikla sėkmingai vykdoma organizuojant bendrus renginius su partneriais, suteikiama galimybių gimnazijos mokiniams mokytis įvairiose erdvėse. Partneriai prisideda prie gimnazijos aplinkų atnaujinimo, materialinės bazės turtinimo. Inicijuodama ir vykdydama projektus (pavyzdžiui, projektas „Tiltas tarp Lietuvos ir kosmoso“ vykdytas kartu su Radijo mėgėjų klubu bei Vilniaus J. Basanavičiaus progimnazija, „Europos profesinių gebėjimų savaitė“ – su Vilniaus Automechanikos ir verslo mokykla, „MAGIS pamokos – kūrybiškumo eksperimentai“ – su Vilniaus Jėzuitų gimnazija) gimnazija darosi atvira pasauliui, šalies bei miesto problemoms.

III. GIMNAZIJOS TOBULINTINI VEIKLOS ASPEKTAI

1. Kiekvieno mokinio individualios pažangos atpažinimas, parodymas ir pripažinimas pamokoje (1.2.1. – 2 lygis).

Kiekvieno mokinio individualios pažangos ir pasiekimų kaip pamokos objekto vertinimo vidurkis – 2,28 (dažniausias vertinimas (moda) – 2). Tai vienas žemiausių vertintų visų pamokos aspektų. 31 (29,3 proc.) pamokoje individuali mokinio pažanga ir pasiekimai įvertinti gerai ir labai gerai – pamokų stebėjimo protokoluose fiksuota, kad šiose pamokose matuoti ir vertinti kiekvieno

mokinio pasiekimai ir pažanga, o 75 (70,7 proc.) pamokose kiekvieno mokinio pažanga ir pasiekimai vertinti prastai ir patenkinamai. Mokinių asmeninės pažangos matavimas kaip tobulintinas pamokos aspektas fiksuotas 51 (48,1 proc.) pamokoje. Šiose pamokose mokinio pasiekimai nestebėti arba stebėti epizodiškai, dažniausiai nevertinti, neaptarti su mokiniais. Apibendrinti koreliaciniai ryšiai rodo, kad kiekvieno mokinio pažanga ir pasiekimai glaudžiai siejasi su vadovavimu kiekvieno mokinio ugdymuisi (koreliacijos indeksas – 0,69) bei vertinimu ugdant (koreliacijos indeksas – 0,70). Klasės, koncentro, visos gimnazijos mokinių pasiekimų ir pažangos augimas neužtikrina konkretaus mokinio gebėjimų pažinimo, ugdymosi proceso bei daromos pažangos stebėjimo, mokinio mokymosi sunkumų diagnozavimo laiku, todėl aptariant pamokos rezultatus vertėtų orientuotis į konkretų, pamatuojamą mokymosi uždavinį, įtraukti mokinius į mokymosi rezultato bei vertinimo ir įsivertinimo kriterijų numatymą, pamokoje daugiau dėmesio skirti asmeninės mokinių pažangos išryškinimui, aptarimui, fiksavimui. Jei mokytojai apibendrinami pamoką sugrįžtų prie pamokos uždavinio ir pamokos rezultatus aptartų kartu su mokiniais, lygintų jų pasiekimus su išsikeltu mokymosi uždaviniu, tikėtina, stiprėtų asmeninė kiekvieno mokinio atsakomybė už mokymosi rezultatus. Siekiant, kad gimnazijos pasiekimai ir pažanga augtų, gimnazijoje būtina susitarti, kurie (kaip) mokinio asmenybės brandos, pasiekimų ir pažangos duomenys bus stebimi, kada įsivertinami, kada ir kaip asmeniniai mokinio pasiekimai pamokoje, neformalioje veikloje bus apibendrinti ir mokinyms stebės, analizuos visuminio ugdymo asmeninę pažangą, galės išskirti savo stipriąsias ir tobulintinas sritis, sulaukti objektyvesnio skatinimo dėl pasiekimų asmeniškumo. Be to, tikėtina, kad mokinių mokymosi motyvacija stiprėtų, o mokėjimo mokytis kompetencija būtų ugdoma tikslingiau, jei pamokoje mokytojai taikytų įvairias formuojamojo vertinimo strategijas, didesnę dėmesį skirtų mokinių išmokimo stebėjimui, kurį sietų su aiškiais pamokos uždavinyje numatyto išmokimo rezultato vertinimo kriterijais.

2. Ugdymo planų naudingumas ir tvarkaraščių patogumas mokiniams (2.1.2. – 2 lygis).

Dalis susitarimų gimnazijos ugdymo plane fiksuoti formaliai – apsiribojama teiginiais „gimnazija gali“, „gimnazija turi užtikrinti“ ir pan. Gimnazijos ugdymo plano lentelės parengtos neaiškiai, esama netikslumų. Sudarant laikinąsias vidurinio ugdymo programos mokinių grupes nesilaikoma ugdymo plano 78.2 punkto nuorodos dėl mokinių skirstymo į užsienio kalbos grupes. Kūno kultūros ir šokio mokymui sudarytos kelios grupės, kuriose mokinių skaičius nuo 31 iki 35. Mokinių laikinosios grupės sudarytos netolygiai. Didelis mokinių skaičius lietuvių kalbos ir literatūros (keliose grupėse yra virš 30 mokinių), kūno kultūros grupėse apsunkina mokytojų galimybes pritaikyti dalyko programą pagal skirtingus mokinių poreikius. Ugdymo plane įvardinti susitarimai stokoja konkretumo (pavyzdžiui, dėl mokinių poreikių pažinimo ir jų tenkinimo, vertinimo, įsivertinimo). Neformaliojo švietimo veiklų tvarkaraštyje fiksuota 15-os neformaliojo švietimo programų užsiėmimų pradžios laikas ir organizavimo vieta, šių užsiėmimų trukmė tvarkaraštyje nenustatyta. Neformaliojo švietimo veikloms skirtos 23 valandos iš 50 galimų – nepanaudota daugiau kaip pusė valandų mokinių saviraiškos poreikiams tenkinti. Konstatuojama, kad gimnazija sudarydama tvarkaraštį pažeidė Higienos normos reikalavimus (mokymosi krūvis netinkamai paskirstytas daugiau kaip 50 proc. visų vidurinio ugdymo programos mokinių). Gimnazijos tvarkaraštyje pamokos išdėstytos netolygiai, neoptimaliai – dalis mokinių atskiromis dienomis turi po 3 ar 4 pamokas, kai kitomis savaitės dienomis mokymosi krūvis yra 8 pamokos per dieną. Sudarant formaliojo ugdymo tvarkaraštį neatsižvelgta į pamokų sudėtingumą, mokymosi krūvio tolygumą, mokomųjų dalykų specifiką. Gimnazijos formaliojo ugdymo tvarkaraštis parengtas pažeidžiant teisės aktus, t. y. nesilaikoma Higienos normos reikalavimų, daugiau kaip pusės (virš 63 proc.) vidurinio ugdymo programos mokinių poreikis ugdytis sveikai, subalansuotu krūviu yra pažeistas. Sudarant Gimnazijos ugdymo planą rekomenduojama labai konkrečiai apibrėžti ugdymo programų vykdymo bendruosius reikalavimus ir pateikti gimnazijos bendruomenės išdiskutuotus konkrečius susitarimus ugdymo turiniui formuoti ir ugdymo procesui organizuoti, kad kiekvienas mokinyms pasiektų geresnių ugdymo(si) rezultatų ir įgytų mokymuisi visą gyvenimą būtinų bendrųjų ir dalykinių kompetencijų. Gimnazijai rengiant formaliojo ugdymo tvarkaraštį būtina laikytis

Higienos normos dėl didžiausio leistino mokymosi krūvio, atsižvelgti į pamokų sudėtingumą bei jų specifiką ir parengti mokiniams palankų mokytis tvarkaraštį.

3. Ugdymo(si) diferencijavimas, individualizavimas, suasmeninimas (2.2.2. – 2 lygis).

Tik 20,5 proc. stebėtų pamokų mokiniams sudarytos tinkamos galimybės rinktis užduotis, suplanuotos nuoseklios, mokinių gebėjimus atitinkančios veiklos. Daugumoje (79,5 proc.) stebėtų pamokų visi mokiniai klasėje atliko tas pačias užduotis, naudojosi tomis pačiomis mokymo(si) priemonėmis, organizuota visiems vienoda veikla, dirbta tuo pačiu tempu, neišnaudotos galimybės personalizuoti mokymąsi, nors vertintojai išvelgė aiškų mokinių poreikį diferencijuotai, atskirais atvejais – individualizuotai (specialiųjų poreikių mokiniams) veiklai. Jei mokytojai diferencijuotų ugdymo turinį, organizuotų mokymą(si) atsižvelgdami į individualius mokinių mokymosi skirtumus, dauguma mokinių pagal savo galimybes sėkmingai atliktų užduotis, įgyvendintų pamokos uždavinį, patirtų didesnę mokymosi sėkmę, stiprėtų jų pasitikėjimas savimi, savivertė, mokymosi motyvacija, gerėtų asmeninė pažanga.

4. Vertinimas ugdant (2.4. – 2 lygis).

Vertinimo ugdant vertinimo vidurkis – 2,27 (dažniausias vertinimas (moda) – 2). 35 (33 proc.) stebėtose pamokose mokinių pasiekimų vertinimas buvo geras ir labai geras, o 71 (67 proc.) pamokoje šis aspektas vertintas patenkinamai arba prastai. Kaip tobulintinas aspektas vertinimas ugdymui fiksuotas 45 (42,5 proc.) pamokose, kuriose vertinimo kriterijai neskelbti, neaiškūs, dažnai neaptarti su mokiniais ar mažai veiksmingi siekiant suprasti, kaip mokiniams sekasi, kokia reikalinga pagalba, kokie būdai kiekvienam padėtų gerai atlikti užduotis, įvykdyti pamokos uždavinį. Gimnazijos mokytojams rekomenduotina tobulinti vertinimą pamokoje, siekiant, kad vertinimas būtų informatyvus, aiškus, paremtas kriterijais, nuoseklus, suprantamas visiems ugdymo proceso dalyviams, padėtų mokytojams vertinti ne tik mokinių akademinę pažangą, bet ir sudarytų prielaidas mokėjimo mokytis kompetencijos ugdymui, teiktų grįžtamąjį ryšį apie mokymosi sėkmę, stiprintų mokinių savivoką ir geresnių mokymosi rezultatų siekį. Mokinių pasiekimų vertinimas pamokoje, dialogas vertinant glaudžiai susijęs su mokinių įsivertinimu, kuriuo siekiama, kad mokinys suprastų savo mokymosi kokybę: pastebėtų mokymosi spragas, projektuotų mokymosi rezultatus, pagrįstai keltų tolimesnius mokymosi uždavinius. Mokinių įsivertinimas kaip tobulintinas aspektas fiksuotas 19 (17,9 proc.) pamokų, kuriose mokinių mokymasis ir pažanga aptarti skubant, nekonkrečiai, dažnai orientuojantis į savijautą. Pastebėta, kad pasiekimų įsivertinimas retai sietas su išmokimu, apibendrinant, kiek pamokoje mokiniai išmoko, negrįžta prie pamokos uždavinio. Jei pamokose būtų skiriama pakankamai laiko ir dėmesio mokinių įsivertinimui, lanksčiai taikomi paveikūs įsivertinimo būdai, skatinamas mokinių įsivertinimas kaip savivoka, tikėtina, stiprėtų mokinių mokymosi motyvacija, didėtų sąmoningo savivaldaus mokymosi galimybės, o mokytojai sukauptų informacijos apie išmokimo aspektus ir galėtų ją tikslingai panaudoti tolimesnio mokymo(si) planavimui.

5. Sprendimų pagrįstumas duomenimis grįstos vadybos aspektu (4.1.1. – 2 lygis).

Mokyklos vizija, misija, filosofija, vertybės bei prioritetai pateikti 2015–2018 metų strateginiame plane. Gimnazijos veiklos kokybės įsivertinimo metu surenkami duomenys analizuojami, tačiau nesistemiškai interpretuojami, o įsivertinimo išvadose atsispindi ne visų aptariamų duomenų analizė. Įsivertinimo grupės nariai teigė, kad iliustracijų jie dar nekūrė, todėl įsivertinimui bendruomenės pasirinktų požymių siekiamybės ir išreikštumo laipsnio palyginti negalima. Nors duomenų surenkama įvairių, tačiau jų panaudojimas gimnazijos veiklos planavimui neišskirtinis, nes nukreiptas daugiau į kiekybinę, o ne kokybinę analizę. Mokyklos veiklos tobulinimo sprendimų priėmimas vadovaujantis sutarta bendros veiklos perspektyva sudarytų galimybę tikslingai suplanuoti gimnazijos kaitą, orientuotą į savo veiklos kokybės gerinimą.